

Goedgemutst op Prinsjesdag

Door Pieter Klein Beernink

AMSTERDAM - Eigenlijk waren de pluimen, pieken en punten die vandaag rond de Gouden Koets door Den Haag trekken, bedoeld voor veldslagen. Gezeten op zijn paard moest de veldheer vanaf een heuvel het slagveld kunnen overzien en de verschillende vormen en kleuren hielpen daarbij. Tijdens de traditionele rijtoer is het niet anders. Althans voor Michel van Grinsven, bevlogen verzamelaar van bijzondere helmen en petten.

Koninklijke hoofddeksels bij prinsjesdag

VIDEO Michel van Grinsven spaart de hoofddeksels van militairen.

Hij heeft zelf een mooie verzameling. Zie video.

Michel van Grinsven Foto: DE TELEGRAAF

"Ik heb nu zo'n honderd hoofddeksels van hofpersoneel, politie en krijgsmacht", zegt hij in zijn Amsterdamse huiskamer, waar hij van huisgenoot Anton Roosjen maar één vitrine met al het moois mag inrichten. "Deze week heb ik alleen alles over Prinsjesdag kunnen uitstellen." Voor hem geen dameshoedjes maar alleen het protocollaire werk.

Van Grinsven maakt de glazen deuren open om een driepuntige steek uit de kast te halen, die de koetsier op de bok van de gouden koets draagt. "De steek hoort bij het galatenuet, één van de vijf tenues van het koninklijk staldepartement, dat is bestemd voor de meest officiële gelegenheden, waaronder Prinsjesdag. De koetsier die het portier opent voor koningin Beatrix, prins Willem-Alexander en prinses Máxima draagt echter galontenuet", zegt hij, wijzend op de bijbehorende hoge hoed met rozet en goudgalon. "Het is al lang zo. Maar het hoort niet bij elkaar."

Na ruim vijftien jaar verzamelen is Van Grinsven, werkzaam als entertainer, buikspreker en goochelaar, een van de specialisten in het land. "Het Legermuseum in Delft verwijst zelfs naar mij als ze er daar niet meer uit komen."

Enthousiast pakt hij het ene na het andere hoofddeksel uit de kast. "Een kolbak van de grenadiers", legt hij uit bij de typische hoge muts, oorspronkelijk uit de Napoleontische tijd. "Een oude is van bont van de Chinese berggeit, dat ruikt naar een kinderboerderij. Tegenwoordig is het allemaal kunstbont." Ook de Gele Ridders, die vandaag de saluutschoten afvuren op het Malieveld, zijn in de vitrine vertegenwoordigd. "Deze oude kolbak is van de Zwarte Beer uit de Hudsonbaai. De zak is voor de herkenning", klinkt het over een rode, afhangende lap met een gouden kwastje. "En dit is het vangskoord", vervolgt de verzamelaar over een lang wit koord, dat aan een knop van de uniformjas werd bevestigd, voor als de zware muts tijdens het paardrijden van het hoofd rolde.

Vertederd streelt hij de piek van de helm van het Fuseliers Tamboerkorps Prinses Irene. "Dit is een muziekkorps. Uiteindelijk spelen ze voor iedereen en daarom zijn er op de helm verwijzingen naar alle krijgsmachtonderdelen te zien."

Natuurlijk horen de hoofddeksels thuis in hoofdkwartieren en kazernes en niet in een huiskamervitrine. "Je moet de mensen kennen", glimlacht Van Grinsven over hoe hij aan zijn collectie komt.

Niet uitgesproken raakt hij over de ere-escorte van de politie. Hij beschrijft de wisselende vorm die vanwege de kritiek erop telkens aangepast moest worden. "Nog steeds rijdt de ere-escorte van de politie rond met het wapen van de rijkspolitie, terwijl die allang niet meer bestaat. Dat kan toch niet? Die insignes zijn overgezet van de oude helmen op de nieuwe. Dat gebeurde steeds. Maar de huidige helm is zilverkleurig en daar zou het goudkleurige wapen van de KLPD niet bij passen." Van Grinsven zou het wel weten: "Hoog tijd voor een nieuwe helm!"